

אשכול יוסף

מאוצרותיו של הרה"ג יוסף חי סימן טוב שליט"א

מחבר סדרת "אשכול יוסף" עה"ת והמועדים

וספרי "כרם יוסף" על הש"ס

פרשת פרה

למאן דאמר שקריאת פרשת פרה הוי מהתורה היכן זה נרמז בתורה?

הנה מצינו מחלוקת הפוסקים אם קריאת פרשת פרה שבת שלאחר הפורים הוי מהתורה או מדרבנן, ואמנם רבו הפוסקים הסוברים שאינה מן התורה, אך לאותם פוסקים שקריאתה היא מן התורה [תוס' ר"י החסיד (ברכות יג.) תוספות הרא"ש הרשב"א (שם) הריטב"א (מגילה יז:) ותרומת הדשן (סי' ק"ח), וכן פסק השו"ע (סימן קמ"ו ס"ב) שקריאתה בעשרה מהתורה כמו פרשת זכור], צריך ביאור היכן נרמז בתורה שיהיו מצווים לקרא פרשת פרה, ואמנם רש"י (מגילה כט.) פירש שקוראים פרשת פרה אדומה לפני הפסח כדי להזהיר את ישראל לטהר, שיעשו פסחיהן בטהרה, אך נראה שלפי טעם זה אין קריאתה אלא מדרבנן, כמו פרשת שקלים שקוראים להזכיר לישראל ליתן מחצית השקל, ולא דמי לזכירת מחיית עמלק שעצם הזכירה הוי מצוה מהתורה בפני עצמה?

ביאור א'

בספר ילקוט הגרשוני (סי' תרפ"ה סק"א) הביא בשם ארצות החיים (סי' א' ארץ יהודה סק"ד) שטעם קריאת פרשת פרה אדומה לפי שנאמר (דברים ט' ז') "זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלוקיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד בואכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם ה'", והיינו חיוב זכירה למעשה העגל שעשו ישראל אחר צאתם מארץ מצרים, וכיון שפרשת העגל גנאי הוא לישראל, לפיכך תקנו לקרא פרשת פרה שבאה לכפר על מעשה העגל, שעל ידה זוכרים את מעשה העגל לפי שהיא באה לכפרת מעשה העגל, ובכלל מאתים מנה, וא"כ מקיימים בקריאתה מצות עשה של זכירת העגל, וכן פירשו עוד מגדולי האחרונים.

וכמו שביאר רש"י (במדבר י"ט) בשם רבי משה הדרשן שפרשת פרה אדומה נתקנה כתיקון לעוון חטא העגל, ולפי שדבריו קילורין לעינינו, הנני להביא לשונו: "ויקחו אליך", משלהם כשם שהם פרקו נזמי הזהב לעגל משלהם כך המשך בעמוד 4

"אש תמיד תוקד על המזבח בלילה לא תכבה" (ו', ו')

"ויבא בעיניו לשלוח יד במדבכי לבדו כיהגידו לו אתעם מדבכי"

מה טעם הציורי שתהיה האש

יוקדת על המזבח תמיד?

צ"ב בטעם המצוה שתהיה האש יוקדת על המזבח תמיד בכל שעה ושעה, ואפי' בשעה שאין מקריבים קרבנות, ואמרו בירושלמי (יומא פ"ד ה"ו) ובמדרש הגדול, "אש תמיד", אפי' בשבת ואפי' בטומאה. "לא תכבה", אפי' במוסעות. והוסיף על זה הציורי באיסור לאו למי שמכבה האש ולוקה, ומדכתיב לא תכבה, ולא נאמר לא תכבה והזכיר ג"כ שלא תכבה מזאליה (אלם טמא), כמבואר ברמב"ן (פסוק ז') שאם הכהנים התעצלו וכבתה האש עברו בלאו, וצ"ב כאמור מה טעם ציוותה התורה על הבערת האש על גבי המזבח בכל שעה ובכל עת?

ביאור א' - אש המזבח מבטל אש יצה"ר ורוח הטומאה

הש"ך בפרשתו מביא מהזוה"ק (מאן ו"ך ז') בשם רבי אחא, שהקשה מדוע ציוותה התורה כאמור שהאש תוקד על המזבח תמיד, וג"כ מדוע בא הציורי "ובער עליה הכהן עצים בבוקר בבוקר", ועוד מדוע הכהן מבעיר את העצים על האש, והרי האש הוא דין, והכהן בא מצד ימין, והוא רחוק מהדין, והכהן אינו מזדמן בדין לעולם, וכאן הוא צריך להבעיר הדין בעולם, והיינו להבעיר העצים?

ומתוך הזוה"ק שאדם הבא לחטוא לפני אדונו, שורף עצמו בשלהבת יצר הרע, ויצר הרע בא מצד רוח הטומאה, והרי שורה באדם רוח הטומאה, ולפעמים נודע קרבנו שבא מצד הזה, וצריך להקריב על המזבח את הדומה לו, אל החוטא, ואינו כלה ואינו מתבטל אותו רוח הטומאה, בין מהאדם החוטא, ובין מאותו הצד שבא ממנו, אלא באש המזבח, שאש הזו מבערת רוח הטומאה, ומינים רעים מן העולם, והכהן נתמוון לזה, לתקן האש שתבער מינים רעים מהעולם. וע"כ צריכים דוקא לכהן שיעשה זאת, שהוא מן הימין, והימין מבער השמאל. ועל כן צריך שלא יכבו אותה לעולם, אלא אש תמיד תוקד בו, שלא יתחלש הכח והתוקף שבה ויוכל לשבור הכח של תוקף הרע מהעולם. ומטעם זה הכהן יסדר עליו אש בבוקר בבוקר, בזמן ששולט הצד שלו, כי בבוקר שולט צד הימין, ומתעורר בעולם, כדי לבשם העולם, ע"י עריכת האש על המזבח, ויכנעו הדינים ולא יתעוררו בעולם.

ביאור ב' - להסתיר הנס שהאש יורדת מהשמים

החינוך (נפשמתן מנה קל"ב), מבאר שכיון שהיה נעשה הנס שהיתה האש יורדת ע"ג המזבח מהשמים, לכן יש מצוה להבעיר אש תמיד על גבי המזבח, כדי להסתיר את הנס, כי ניסים גדולים אשר יעשה האל לבני אדם בטובו הגדול, לעולם יעשה דרך סתר, ונראה לעין הבריות כאילו הם בדרכי הטבע ממש או קרוב לו, וגם נס קריעת ים סוף, שהיה נס מפורסם, נאמר (שמות ז', כ"ג) "ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים", והמשכילים יבינו כי ענין סתר זה למעלת האדון ושפלות המקבל. ומטעם זה ציונו להבעיר אש במזבח, אע"פ ששם יורד אש מהשמים, כדי להסתיר הנס, כי האש היורדת מהשמים ע"ג המזבח, לא היתה נראית בירידתה, חוץ מיום שמיני של מילואים (ויקרא ט', כ"ד) ושל גדעון (שופטים ו', כ"ב) ומנוח (שם ט"ג, כ').

אולם מצאתי בלחם שמים (מנחם ס' ט'), שהביא מהיפה תואר (פסח שמ"י), שפירש לאידך גיסא, דאדרבה הטעם שאמרה תורה אע"פ שאש יורדת מהשמים מצוה להביא מההדיוט, להראות שהאש שע"ג המזבח אינה אש טבעית, כלומר להורות על האש שיוורדת מהשמים.

- כרך חדש -

שמהים לבשר לציבור עמלי התורה
בני הישיבות. אברכים. מגידים. דרשנים. רבנים. מרצים. רמי"ם.
מלמדים. ראשי קהילות. סופרים. עורכים. מולי"ם.
ולכל שוהרי מתיקות התורה
על הופעת הספר

"אשכול יוסף"

מתיקות המועדים

מערכות נפלאות מלאות מתיקות ועריבות התורה!

אוצר דרשות ופנינים למועדי השנה

קושיות מרתקות ותירוצים רבים

יצירה אדירה לאחר 18 שנות השקעה ויגיעה:

סולת מנופה בתכלית הזיקוק ב600 עמ' גדושים

ספר מפואר ברמה גבוהה לצד מים שאין להם סוף

עם היקף מופלא וחדשנות ייחודית.

מתיקות, הריפות, בקיאות, בהירות, בפאר ובהדר!

ירושלים: הפצת "יסודי" - רחוב פישל | הפצת ספרי הרב אליהו בוכניק | "יפה נוף" צומת בר אילן
מקור הספר מלכי ישראל 3 גאולה | הספריה הספרדית רחוב דוד | "הפצת ספרי קודש" רחוב דוד | גירסה, ש. זכרון משה
"ולדמן" בבחמ"ד בעלזא | מלכות קודש רח' שוורץ 1 ע"י שוק מחנה יהודה | גבעת זאב החדשה: הראם 4/3 משפ' סימן טוב

אופקים: הרב אהרן חזן רח' יוסף קארו 55/4 פל' 0533161507

נתניה: הרב אלון ארביב רחוב הפורצים 10/2 פל' 0504136465. אשקלון: "מוריה", העבודה 28

חול: בייגל אייזן / הפצת "מאזנים" וגשל" / "כתר"

לברורים והזמנות 054-84-60007/8 טלפון: 02-5373570 כתובת מייל: keremyoseff@gmail.com

ביאור ג' - כבוד הבית ומניעת היסח הדעת מעבודתו

הנה רבינו רמב"ם במשנה תורה (פ"ט מהל' צ"ט הגמרא), ביאר טעם מצות שמירת המקדש, שאע"פ שאין שם פחד מאויבים ולא מליסטים, אין שמירתו אלא כבוד לו, אינו דומה פלטרין שיש עליו שומרין לפלטרין שאין עליו שומרין. וכ"כ החינוך (מג"א פ"ט), ששמירתו זו היא כדי לכבדו ולרוממו ולפארו, לא מהיות שם פחד מאויב הלילה, וכמ"ש במכילתא, גדולה למקדש שיש עליו שומרין, אינו דומה פלטרין שיש עליו שומרין פלטרין שאין עליו שומרין, כי ע"י כבוד הבית ינתן מוראו בלב בני אדם. והרא"ש (יש מע"ה) כתב, שימור זה אינו משום חשש גניבה, דאין עניות במקום עשירות, אלא גז"כ דכתיב (מג"א י"ב) "ושמרו", וגם כבוד המקדש שלא יסוּחו דעתם ממנו, לא ביום ולא בלילה, כדכתיב ביהודיע (מ"ג ז' ב') "ושמרתם את משמרת הבית מסח". והנה לפי"ז י"ל שכמו"כ גם מצות האש שתהיה יוקדת על גבי המזבח תמיד, ג"כ מטעם כבוד המקדש, שהאש בעורת בו תמיד, וגם בא הציווי הזה למניעת היסח הדעת מעבודת המזבח והמקדש.

ביאור ד' - כבוד המלך שהאש מוזמנת תמיד לעבודה

מצאתי להרדב"ז בספרו מצודת דוד (מג"א ע"ז), שביאר כיו"ב, שטעם המצוה שתהיה האש יוקדת על המזבח תמיד, להראות גדולת המלך השוכן בבית הזה, שיהיה האש מוכן תמיד דולק להקריב עליו הקרבנות ולא יצטרכו להביא כל שעה אש ולהדליקה ונמצא הקרבן מתעכב, להורות שאין עניות במקום עשירות, ק"ו ממלך בשר ודם שיש לו גודדים הרבה וצריך לבשל תמיד ולא תכבה האש מבית התבשיל לעולם, כ"ש מלך מלכי המלכים ית"ש.

ביאור ה' - כנגד מזבח העליון שאין האש פוסקת בו

עוד כתב הרדב"ז שיש רמז במצוה זו, שכמו שנהר דיורו גודל ויוצא לפניו בלי הפסק, ומיכאל הכהן גדול מלבן בו הנשמות כדי להקריבן לפני מלך מלכי המלכים, דוגמא לזה בא הציווי "אש תמיד תוקד על המזבח", והקריב עליו הקרבנות לקרב הנקרב למחיצתו כי תם עונו, ולקרב המקריב ולכפר עליו. וכן אמרו במנחות (ק). עה"פ (דניי ימיס ז, ג' ג') "הנה אני בונה בית לשם ה' אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטורת סמים ומערכת תמיד ועולות לבוקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי ה' אלהינו לעולם זאת על ישראל", היאך לעולם הם עומדים, אלא זה מזבח בני ומיכאל שר הגדול עומד ומקריב עליו קרבן, וכתבו התוספות שם דיש מדרשות הלוקים בביאור פשר הקרבת הקרבנות על ידי מיכאל, וי"א שהכוונה לנשמות צדיקים, ועפ"ז כתבו ליישב מה שאנו אומרים בשמונה עשרה "ואישי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון", שהכוונה שאותם קרבנות שמקריב מיכאל יעלו לרצון, והיינו נשמותיהן של הצדיקים. וכיו"ב פירש רבנו אליעזר מגרמזיא בספרו סודי רוזי (מ"ב פ"א פ"א), וז"ל: "אמר הקב"ה איני מבקש לא דמות שור ולא שיהיה להקריב במזבח מעלה, אלא נפשות צדיקים ותנוקות שלא חטאו, והם עולים לריח ניחוח בכל יום מיד עם התפילה בלא איהור, זהו שאנו אומרים ברצה, ואישי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון, ואותו המזבח ירד למטה בבניין המקדש שיבנה במהרה בימינו אכ"ר". וכתב השל"ה הק' (פס"מ מה ע"ה ד' ד' ד' שהנשמות לאחר מותן, תענוג להם שהן נקרבות במזבח של מעלה ע"י מיכאל כהן גדול, ושזהו תענוג אלהים עליון להנשמות אחר מותן. וביאר האליה רבה, שא"כ צ"ל דמה שאומרים בתפילה, "מהרה באהבה" אינו חוזר על מיתת הצדיקים, אלא רק על תפילת ישראל, מהרה באהבה תקבל, ועוד תירץ שהכוונה בתפילה על הצדיקים שכבר מתו בכל הדורות, וכ' המשנ"ב (פ"ק פ"ב פ"ב), בשם הט"ז (פ"ב), שזה הפירוש המובהק מכולם.

ביאור ו' - רמז לאש אהבתנו להשי"ת שלא תכבה

עוד ביאר הרדב"ז, דיש רמז במצוה זו למה שאמר שלמה המלך "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה", ורמז בו לתשוקת הכבוד למלך העליון, כי רשפי אהבתו הם רשפי אש שלהבת יה, וכל שיוסיף האדם בהשגה יוסיף באהבה להשי"ת, וזה שרמוזה התורה "אש תמיד תוקד על המזבח" שכל מה שיוסיף באש תוסף באהבה, וז"ש "לא תכבה" כדאיתא מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה, כי לעולם לא תפסק והתשוקה מתגברת

להדבק בדודה, כי המזבח למעלה היא דוגמת הכלה והאש תשוקתה לדודה לא תכבה תמיד הולכת ומוספת.

והנה המכבה אש מעל המזבח למטה כאלו מכבה אש התשוקה העליונה, ושלמה אמר "אני לדודי ועלי תשוקתו" כלומר עלי לעורר תשוקתו, "ומים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה". וזה תבין טעם למה שאמרו רז"ל (ע"ז פ"ג), אע"פ שירדה אש מן השמים מצוה להביא מן ההדיוט, לרמוז כי אין המידה מתעלה אלא ע"י התעוררות מלמטה. וגם היה מצוה להעלות שני גזירים של עץ עם תמיד של שחר וכן עם תמיד של בין הערבים, לרמוז לאש התשוקה, להרבות ולהעלות אש התשוקה העליונה.

ביאור ז' - כנגד כ"ד כתות מלאכי השרת

עוד כתב הרדב"ז, שיש מי שכתב בטעם מצוה זו, כי כ"ד שעות הוי היום והלילה, ויש כ"ד כתות מלאכי השרת מטיבין את השעה לאדם, ויש כ"ד כתות מלאכי חבלה מריעין את השעה לאדם, וכשמריעין כולם את השעה לאדם מיד נפטר מהעולם, וזה כוונת הכתוב (ק"מ י"ג) "ותשבר כ"ד" על המבוע, ונרון הגלגל אל הבור", לפיכך צריך שתהיה אש תמיד תוקד על המזבח, כ"ד שעות להטיב אותם כנגד כ"ד כתות של מלאכי השרת. והקשה הרדב"ז על פירושו זה, שהאש רומז במידת הדין ואין ייטיב את השעות, אדרבה איפכא מסתברא.

ביאור ח' - ליתן למקטרגים פרס שישלימו עם ישראל

הנה הרקנטי כתב טעם אש תמיד תוקד על המזבח, להשלים לישראל כל כחות המקטרגים שימצאו פרס מאת המזבח בכל שעה. והקשה ע"ז הרדב"ז (ש"ט), בשלמא אם היתה מצוה שלא תשבות המזבח להקריב לפניו עולות שפיר, אבל אין המצוה אלא שלא ישבות האש, וא"כ אם יבואו הכחות ולא ימצאו זולת אש, היכן הוא הפרס, אדרבה תגבר עליהם כח האש ויקטרגו על ישראל, ומתרץ שהכתות כיון שרואים את האש מוכן להקריב עליו הקרבנות אשר יתהנו מהם מתרצים.

ביאור ט' - סולם למלאכים לעלות בלהב המזבח

במושב זקנים ועוד מפרשים ביארו, שהאש ע"ג המזבח הוא כמו סולם למלאכים לעלות, כענין שנא' (שפ"ט י"ג) "ויעל מלאך ה' בלהב המזבח", וכן ביחזקאל (ט' ז') "הנה ששה אנשים וגו' ויעמדו אצל המזבח".

וכ"כ הרדב"ז (ש"ט), שהמלאכים המלוין את השכינה השרויה במקדש לאכול הקרבנות, היו עולים בלהב המזבח, כענין המלאך השלוח אל מנוה, ולכן מצוה להרבות באש ושלא לכבות ממנו אפי' גחלת אחת ואם כיבה לוקה.

ביאור י' - להראות חיבתו של מקום לישראל

ע"ל ע"פ מ"ש בגמרא יומא (פ"א) שאש של מערכה היתה רבוצה בבהמ"ק כאריה, ומקשה הגמ' והתניא אמר רבי חנינא סגן הכהנים אני ראיתיה, ורבוצה ככלב? לא קשיא, כאן במקדש ראשון, כאן במקדש שני, ובפשוט ענין מה שהיתה האש רובצת כאריה, היינו לחביבות הקב"ה לישראל, כמ"ש רבינו הרמ"א בספרו תורת העולה (מ"ג ע"ג ט"ז), שבמקדש ראשון שהיו בו צדיקים גדולים והיו המקבלים רבים, היתה רובצת האש כארי הדרוס ואוכל שמוזנותיו מצויים, אמנם במקדש שני שנתמעטו הדורות, היתה האש רבוצה ככלב, דלה ועניה ממוזנותיה, כמ"ש (ש"ט ק"ג): "יודע צדיק דין דלים" (מש"ל כ"ע ז'), יודע הקב"ה בכלב שמוזנותיו מועטים, שאין דל בבהמות ממוזנותיו ככלב. ועי' עוד מה שהארכתי בזה בחיבורי שלהבת יוסף בפרשתו. ועל כן כדי להראות חיבתו של מקום עליו, בא החיוב להבעיר אש תמיד ע"ג המזבח.

וא"ת הא בלא"ה היתה האש יורדת מהשמים, וא"כ היו רואים חביבות ישראל באותה האש? נראה דל"מ דכל מה שהיתה אש יורדת מהשמים, היינו כשעושים השתדלות מלמטה ומקיימים המצוה ומבעירים אש ע"ג המזבח.

היכן נרבו קריאת פרשת בתורה – המשך:

יביאו זו לכפרה משלהם. "פרה אדמה", משל לבן שפחה שטינף פלטרין של מלך, אמרו תבוא האם ותקנח צואת בנה, כך תבוא פרה ותכפר על העגל. "אדומה" לפי שהחטא קרוי אדום כמו שנא' (ישעיה א' י"ח) "אם יאדימו כתולע". "תמימה", על שם ישראל שהיו תמימים ונעשו על ידי העגל בעלי מומין, תבוא זו ותכפר עליהם ויחזרו לתמותם. "לא עלה עליה עול", כשם שפרקו מעליהם עול שמים. "אל אלעזר הכהן" כשם שנקהלו לעשות העגל על ידי אהרן, שהוא כהן, ולפי שעשה את העגל לא נעשית עבודה זו על ידו, שאין קטגור נעשה סניגור. "ושרף את הפרה" כשם ששרף העגל. "עץ ארז ואזוב ושני תולעת" שלושה מינים הללו כנגד שלושת אלפי איש שנפלו בעגל, וארז הוא הגבוה מכל האילנות ואזוב נמוך מכולם, סימן שהגבוה שנתגאה וחסא, ישפיל את עצמו כאזוב ותולעת ויתכפר לו. "למשמרת" כמו שפשע העגל שמור לדורות לפורענות, שאין לך פקודה שאין בה מפקודת העגל, שנא' (שמות ל"ב ל"ד) "וביום פקדי ופקדתי", וכשם שהעגל טימא כל העוסקים בו, כך פרה מטמאה את כל העוסקים בה, וכשם שנטהרו באפרו, שנא' (שם, שם, כ) "ויזר על פני המים וגו'", כך ולקחו לטמא מעפר שריפת החטאת.

והקשה בספר חזון עובדיה (פורים עמ' ט"ז) שהרי דרשו חז"ל בתורת כהנים (ר"פ בחקותי) בעניין העגל "זכור אל תשכח" בפה, כמו שדרשו חז"ל גבי פרשת זכור, וא"כ אין יוצאין ידי חובת זכירת העגל בקריאת פרשת פרה. ולכאן י"ל דלק"מ כי לפי שפרה אדומה באה לכפרה על העגל, כמו שביאר רש"י, ממילא כאשר מזכירים פרה אדומה, מתכוונים שתהיה לנו לכפרה לעגל, הרי זה כאילו מזכירים בפירוש את העגל.

עוד הקשה בחזו"ע שהרי בגמרא מגילה (כה:) אמרינן, דניחא להו לישראל לקרוא פרשת העגל כדי שתהיה להם כפרה, וא"כ למה הוצרכו לתקן לקרוא פרשת פרה במקום פרשת העגל, יכולים היו לקרוא פרשת העגל עצמה.

ונראה ליישב דמ"מ בושה היא לישראל, אך ניחא להו כדי שתהיה להם פרה, ומכיון שתיקנו חז"ל לקוראה בשבת, לפיכך לא ראוי היה שיהיו ישראל בשבת באים לידי בושה וצער, אע"פ שנוח להם בצער זה כדי שיהיה להם כפרה, שהרי שבת לעונג ניתנה ולא לצער ח"ו, לכן תיקנו לקרוא פרשת פרה אדומה שאינה מעוררת צער, אלא אדרבה מעוררת שמחה לישראל שכפרה גדולה היא להם על ידי פרה אדומה, וכמו שמצינו בכמה דברים הנוהגים בשבת מפני שאסור לנהוג בה מנהג צער, ואף אבילות אינה נוהגת בה, וי"א רק בצניעה, צא ולמד ממה שכתב במחזור ויטרי (סימן ק"מ) כך למדונו רבותינו, למה אין מתפללין י"ח ברכות בשבת, אמר רב הונא מפני שאסור לו לאדם לתבוע צרכיו בשבת. ואמר האלוקים שבת זו מנוחה היא לישראל, שנא' (מלכים א' ח') "ברוך ה' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל", לפי שהקב"ה בחר בשבת תחילה, שנא' (שמות כ') "וינח ביום השביעי", ובתפילה שאנו מתפללין בחול יש בה דברים של חול, כיצד אם היה אדם כסיל הרי אומר חונן הדעת, אם היה בעל תשובה אומר הרוצה בתשובה, ואם היה בשבייה אומר גואל ישראל, אם היה חולה אומר רופא חולי ישראל, וכן כל שאר תפילות, ואמר האלוקים שבת למנוחה ניתנה לישראל, שהרי אם יבוא אדם להתפלל י"ח תפילות בשבת הרי הוא נזכר מעשיו ומיצר ונמצא שם שמים מתחלל, שמחלל את השבת, לפיכך תיקנו רבנן תפילה שאין בה צער משום דבר שבעולם.

והנה יש מקום לבעל דין להקשות שא"כ היאך פרשת העגל נקרא ומתרגם, והלא קוראים בתורה בצייבור בשבת, ויבואו לידי צער. לק"מ כי יש חילוק גדול בין קריאת הפרשות כסדר, שאינה מדין השעה לעורר על חיובה, ולכן בקריאת פרשת פרה, אם באו לייחד קריאת פרשת העגל, היו כולם מתאספים לכך דווקא ובאין לידי צער, ועוד שהרי קריאת התורה בכל שבת אינה מהתורה וקריאה זו מהתורה, ויש בה התעוררות יותר.

מתוך הספר "אשכול יוסף" מגילת אסתר ופורים - וראה שם עוד ביאורים נוספים (א"ה יופיע לקראת אדר תשפ"ה)

סדרת "אשכול יוסף"

ספר חובה בכל בית של תורה בישראל!

4 כרכים רבי מכר:

אשכול יוסף עה"ת | אשכול יוסף מועדים |
אשכול יוסף הגדש"פ | ל"ג בעומר רשב"י (המערה)

מחיר מיוחד לרגל השקת הספר החדש:
"אשכול יוסף" – מועדים

להשיג בזויות הספרים המוזכרות

זודעו! מעתה ניתן להשיג את ספרי המכון בזויות
הספרים המרכזית בגאולה – ככר השבת:
"ירדו הספרים" מלכי ישראל 3
מוכר שטובלך קמרנה

יפה זוף עומת בר איכ"ן | הפצת ספרי הרכס הרב אליהו בוכניק |

הפצת יסודי ראובן לרנר רוזוב פישל |

הספרייה הספרדית רוזוב דוד ע"י בנק הדואר | הפצת ספרי קודש רוז'

דוד ע"י בהכנסת מוסיון ולרמן בהמ"ד בעלזא | זונות מוריה באשקלון |

איצר הספרים בדיז'יטל | זוויל: בייגל איין | מאזניים וגשל ועוד...

לברורים והזמנות בכל רוזבי הארץ:

054-8460007/8

ספרא יודע?

כל הלומד בספר יודע!

מתיקות ועריכות היקף והדשנות

"עץ חיים למחזיקים בה ותומכיה מאושר"

יו"ל לזכות ידירנו האזנים היקרים והנעימים
אוהבי התורה פטרוני העלון "אשכול יוסף"
מר **גדעון זיסים** הי"ו ומר **אהרן זיסים** הי"ו
אורך ימים בימנה בשמאלה עושר וכבוד,
בבריאות איתנא ונהורא מעליא עובע עמונות.
בכלל הברכות ובורך ידירנו היקר **שלומי זיסים** הי"ו
מוקדש ומזנוח לע"ז אוריהם היקרים:
סאלם אליה בן מסעדה זיל, **נוריה** בת פרניה ע"ה
לע"ז **זיסים** בן **נוריה** זיל, ולע"ז **זיסים** מועלם בן **סלימה** זיל
ולע"ז **מיכאל** בן **זודה** זיל, **ת. ז. ז. ב. ה.**